

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการให้บริการของธุรกิจนำเที่ยวในภาคเหนือตอนบน เน้น จังหวัดแม่ฮ่องสอน : ปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไข และบทบาทของสถาบันพัฒนา SMEs ต่อการพัฒนาธุรกิจนำเที่ยว” เป็นการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของบริษั้นำเที่ยว โดยศึกษาจากผู้ประกอบการ มัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยว เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขในประเด็นปัญหาต่างๆ ได้แก่ ความเชื่อมโยงกันของวงจรการท่องเที่ยวของมัคคุเทศก์ บริษั้นำเที่ยว และนักท่องเที่ยว ปัจจัยภายนอกที่จะช่วยส่งเสริมการให้บริการของบริษันำเที่ยว ข้อได้เปรียบ-เสียเปรียบของบริษันำเที่ยว ระหว่างประเทศและในประเทศ พัฒนาการ ของบริษันำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงรายเพื่อเป็น พื้นฐานในการศึกษาเจาะลึกในจังหวัดแม่ฮ่องสอนซึ่งจะเน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขเพื่อพัฒนาบริษันำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และบทบาทของสถาบันพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม เครือข่ายมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการพัฒนาบริษันำท่องเที่ยวและพัฒนา บทบาทของมัคคุเทศก์เฉพาะ (ต่างประเทศ- เฉพาะพื้นที่)

ผลจากการศึกษาเอกสาร สอบถามธุรกิจนำเที่ยว 50 ราย สัมภาษณ์เชิงลึกในผู้ประกอบการ ขนาดใหญ่ กลาง เล็ก จำนวน 9 ราย เสนวากลุ่มระหว่างผู้ประกอบการ ผู้เกี่ยวข้องอื่นและนักวิชาการ จำนวนประมาณ 25 คน รวม 6 ครั้ง พบว่าภาคเหนือโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และ แม่ฮ่องสอนมีความพร้อมสูงในสามปัจจัยหลักคือแหล่งท่องเที่ยว ความพร้อมของการบริการและปัจจัยเสริมอื่นๆ แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวยังคงนิยมเสนอขายความหลากหลาย ของแหล่งเที่ยวในราคาต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวครั้งแรก ตัวอย่างเช่น การท่องเที่ยวประเภทชมเมืองและ ผสมผสานที่เรียกว่า “ช้าง คอย Home” หากสามารถพัฒนาให้เน้นการนำเสนอขายแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่มีความแตกต่างจากแหล่งเที่ยวทั่วไปโดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็น ศูนย์กลาง พัฒนาจังหวัดเชียงรายให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองท่าและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และ พัฒนาจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและที่พักอาศัยระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่อำเภอปาย จะสามารถพัฒนาให้เป็นธุรกิจท่องเที่ยวมูลค่าสูงได้ และมีผลกระทบเชิงบวกต่อภาค เศรษฐกิจ

แหล่งท่องเที่ยวที่นิยมเสนอขายในลำดับต้นๆ ในปัจจุบันคือ ชมเมือง, ช้าง คอย Home, ผจญภัย เคนป่า และ ทัวร์กอล์ฟซึ่งมีความนิยมอยู่ในระดับสูงและมีแนวโน้มว่าจะมีความนิยมเพิ่มขึ้น แต่ต้อง

พัฒนาเรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่วนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หากได้รับการพัฒนาที่ถูกต้องทั้งในด้าน
ความสมบูรณ์ของแหล่งเที่ยว ความสามารถในการนำเสนอจะเป็นแหล่งเที่ยวที่มีอนาคต

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของธุรกิจนำเที่ยวคือผู้ประกอบการไม่สามารถรวมกลุ่มธุรกิจให้
เข้มแข็งจนถึงระดับที่จะร่วมมือกันพัฒนาให้เป็นธุรกิจเชิงรุก ทั้งๆที่มีความพร้อมสูงในสามปัจจัยหลัก
และมีวัตถุดิบเพียงพอที่จะพัฒนาแหล่งเที่ยวใหม่ๆ วิธีการเสนอขายใหม่ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าของธุรกิจท่องเที่ยว

หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือสถาบันพัฒนาวิสาหกิจจะแสดงบทบาทในการสร้างความเข้ม
แข็งให้กับผู้ประกอบการจนสามารถรวมตัวกันเป็นกลุ่มธุรกิจที่แข็งแรง สามารถประสานกับกลุ่มธุรกิจ
ที่เกี่ยวข้องและกลุ่มตลาดอื่นซึ่งควรต้องได้รับการพัฒนาไปพร้อมๆกัน แบบบูรณาการจะสามารถ
พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวได้อีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจท่องเที่ยวซึ่งมีแนวโน้มของความนิยมสูง เช่น
ธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ศิลปวัฒนธรรม การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ เชิงอนุรักษ์ ฯลฯ